

ΙΛΑΡΙΩΝ: «Η τρέχουσα κρίση στην παγκόσμια Ορθοδοξία δεν είναι μια διμερής σύγκρουση».

Πέμπτη, 07 Φεβρουαρίου 2019.

Συνέντευξη στο 24ωρο Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων Romfea.gr (τον Αιμίλιο Πολυγένη), παραχώρησε ο Πρόεδρος των Εξωτερικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας, Σεβ. Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ κ. Ιλαρίωνας.

Ο Σεβασμιώτατος, στην συνέντευξη μιλάει εφ' όλης της ύλης σχετικά με το εκκλησιαστικό θέμα της Ουκρανίας, τονίζοντας ότι «είναι μέγα λάθος να πιστεύει κανείς ότι η τρέχουσα κρίση στην παγκόσμια Ορθοδοξία είναι μια διμερής σύγκρουση».

Επίσης ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ μιλά για τον ρόλο του Οικουμενικού Πατριαρχείου στο θέμα της Ουκρανίας, ενώ τονίζει ότι για την Εκκλησία της Ρωσίας δεν ήταν εύκολη η απόφαση της διακοπής Ευχαριστιακής Κοινωνίας.

Ακολουθεί αναλυτικά η συνέντευξη του Σεβασμιωτάτου:

Σεβασμιώτατε, ολοκληρώθηκαν οι εορταστικές εκδηλώσεις για την 10η επέτειο από την ενθρόνιση του Πατριάρχου Κυρίλλου. Δεν είναι μυστικό ότι οι διορθόδοξες σχέσεις βιώνουν μια κρίση. Αυτό επηρέασε κατά κάποιον τρόπο την πορεία των εκδηλώσεων στην Μόσχα;

Οι εορταστικές εκδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν μέσα σε θερμό και εγκάρδιο κλίμα, με την συμμετοχή Τοπικών Ορθοδόξων Εκκλησιών.

Δόξα τω Θεώ, που η κοινή μας προσευχή και επαφή με τις αντιπροσωπίες των αδελφών Τοπικών Εκκλησιών σε τίποτα δεν αμαύρωσε τους εορτασμούς και αυτό μας κάνει αισιόδοξους.

Όταν η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ρωσίας καταδίκασε τις μονομερείς και αντικανονικές πράξεις του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, τότε αυτό προσπάθησε να απομονώσει την Εκκλησία μας, από την παγκόσμια Ορθοδοξία και να χάσουμε την στήριξη των άλλων αδελφών Εκκλησιών.

Οι εκδηλώσεις στην Μόσχα απέδειξαν ξεκάθαρα ότι δεν πρόκειται να υπάρξει τέτοιος κίνδυνος.

Είμαστε βαθιά ευγνώμονες στον Μακαριώτατο Πατριάρχη Αντιοχείας και πάσης Ανατολής κ. Ιωάννη, στον Αγιώτατο Πατριάρχη Σερβίας κ. Ειρηναίο, στον Μακαριώτατο Μητροπολίτη Τσεχίας και Σλοβακίας κ. Ροστισλάβ, στον Μακαριώτατο Μητροπολίτη Αμερικής και Καναδά κ. Τύχωνα, οι οποίοι προσωπικά παραβρέθηκαν στους εορτασμούς με άλλα μέλη από τις Εκκλησίες τους.

Επίσης εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας στις αδελφές Εκκλησίες Αλεξανδρείας, Ιεροσολύμων, Γεωργίας, Ρουμανίας, Βουλγαρίας και Πολωνίας, οι εκπρόσωποι των οποίων επίσης έλαβαν μέρος στις εκδηλώσεις.

Θα ήθελα να υπογραμμίσω, ότι με το γεγονός της προσελεύσεως των ποιμένων και αρχιποιμένων των Τοπικών Ορθοδόξων Εκκλησιών στην Μόσχα, δεν υποστηρίχθηκαν οι θέσεις και τα ενδιαφέροντα του Πατριαρχείου Μόσχας, αλλά η ενότητα ολοκλήρου της Ορθοδοξίας και της βασανιζόμενης Ορθόδοξου Εκκλησία της Ουκρανίας.

Διότι η Εκκλησία, κατά τον λόγον του Αποστόλου Παύλου, είναι Σώμα Χριστού, "καὶ εἶτε πάσχει ἓν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη, εἶτε δοξάζεται ἓν μέλος, συχαίρει πάντα τὰ μέλη" (Α Κορ. 12, 26).

Τώρα, ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος κάνει σαν να μην υπάρχει η κανονική Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας, μαζί με τους 90 Επισκόπους της, τους χιλιάδες κληρικών, μοναχών και εκατομμυρίων πιστών.

Η Κωνσταντινούπολη δεν τους υπολογίζει ούτε τους αναφέρει, απέρριψε την εκκλησιαστική υπόσταση της κανονικής Ορθόδοξου Εκκλησίας της Ουκρανίας και της Ιεραρχίας της, ενώ πολύ δε περισσότερο στον Μακαριώτατο Κιέβου και πάσης Ουκρανίας κ. Ονούφριο, αμφισβητεί την χρήση του νόμιμου εκκλησιαστικού τίτλου του.

Παρ' όλα αυτά, οι Προκαθήμενοι και οι αντιπροσωπείες των Τοπικών Εκκλησιών, συλλειτούργησαν την 1η Φεβρουαρίου μαζί με τον Αγιώτατο Πατριάρχη Κύριλλο και τον Μητροπολίτη Ονούφριο. Είμαι βέβαιος πως οι Ορθόδοξοι πιστοί στην Ουκρανία το εκτίμησαν πολύ αυτό.

Σε σύγκριση με τις εορταστικές εκδηλώσεις στην Μόσχα, η ενθρόνιση του Μητροπολίτου Επιφανίου δεν άφησε θα λέγαμε και τόσες εντυπώσεις...

Το γεγονός αυτό είναι εκτός πλαισίου διορθόδοξων σχέσεων. Ξέρετε την θέση μας: η λεγόμενη «Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας» είναι ένα πλαστό δημιούργημα, αποτέλεσμα ένωσης και νομιμοποίησης δυο σχισματικών κοινοτήτων, η ψευδο-ιεραρχία των οποίων στην πλειοψηφία της δεν έχει ούτε με τυπικά κριτήρια κανονικές χειροτονίες.

Όπως πληροφορήθηκα, τον λεγόμενο «Μητροπολίτη» Επιφάνιο Ντουμένκο έχει συγχαρεί μόνο η αντιπροσωπεία του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως. Καμία άλλη Εκκλησία δεν έστειλε εκπροσώπους ούτε συγχαρητήριες επιστολές.

Δεν αποτελεί λοιπόν μυστικό το γεγονός ότι την παραμονή των εκδηλώσεων στο Κίεβο πιάστηκαν σφόδρα οι Τοπικές Εκκλησίες με σκοπό να μην στείλουν εκπροσώπους στην Μόσχα (την 1η Φεβρουαρίου), αλλά στο Κίεβο (την 3η Φεβρουαρίου). Εντούτοις όλες αυτές οι προσπάθειες απέτυχαν.

Ακόμα και Εκκλησίες που δεν απέστειλαν για διάφορους λόγους αντιπροσωπείες στην Μόσχα, έχουν αποστείλει συγχαρητήριες επιστολές προς τον Πατριάρχη Κύριλλο.

Εμείς από την πλευρά μας, είμαστε ευγνώμονες σε όλες τις αδελφές Εκκλησίες, που καμία δεν ανταποκρίθηκε θετικά στην πρόσκληση του Επιφανίου για να μεταβούν στο Κίεβο, αλλά και ούτε τυπικά δεν απέστειλαν συγχαρητήρια επιστολή.

Ως μέλη της αντιπροσωπείας του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως στο Κίεβο, συμμετείχαν Καθηγούμενοι δυο Ιερών Μονών του Αγίου Όρους, δηλαδή της Μονής Βατοπαιδίου και της Μονής Ξενοφώντος.

Η Ιερά Κοινότητα του Αγίου Όρους επίσημα εξέφρασε την αρνητική της θέση να αποστείλει στο Κίεβο επίσημη αντιπροσωπία.

Πληροφορήθηκα ότι πλειοψηφία των Καθηγουμένων και των Αντιπροσώπων των Ιερών Μονών του Αγίου Όρους, ήταν ενάντια στην επίσημη αντιπροσώπηση του Αγιωνύμου Όρους.

Ενώ μερικοί είναι αποφασισμένοι, ακόμη και να κλείσουν τις πύλες της Μονής τους, αν τους επισκεφθεί ο Επιφάνιος. Με ευγνωμοσύνη η Εκκλησία μας δέχθηκε την θέση αυτή.

Η αρνητική απάντηση στην πρόσκληση Επιφανίου, σημαίνει ότι το Άγιον Όρος δεν θέλει να συμμετάσχει σε πολιτικά παιχνίδια. Ενώ οι αγιορείτες που τελικά συμμετείχαν στις εκδηλώσεις του Κιέβου, δεν εκπροσωπούσαν επισήμως την Μοναστική Πολιτεία του Αγίου Όρους.

Είναι πραγματικά λυπηρό που δυο Καθηγούμενοι των ως άνω Ιερών Μονών, ενεπλάκησαν σε αυτή την τυχοδιωκτική περιπέτεια.

Ο ερχομός τους στο Κίεβο προκάλεσε τεράστια δυσαρέσκεια των ορθόδοξων πιστών τόσο της Ουκρανίας όσο και της Ρωσίας. Άλλα τελικά μόνο ένας παραβρέθηκε στην «ενθρόνιση» ο Ηγούμενος Αλέξιος.

Σχετικά με τον Ηγούμενο Εφραίμ να πω ότι μόλις έφτασε στο Κίεβο τον έθεσαν σε απομόνωση:

κατά την διάρκεια της νοσηλείας του οι πόρτες του θαλάμου ήταν υπό τον έλεγχο των μυστικών υπηρεσιών της Ουκρανίας ώστε να μην περάσει κανείς χωρίς την άδειά τους.

Για τον λόγο αυτό με τους κανονικούς Ιεράρχες υπό τον Μητροπολίτη κ. Ονούφριο ο Γέροντας Εφραίμ μπόρεσε να επικοινωνήσει μόνο διά τηλεφώνου, διότι δεν τους επέτρεψαν να εισέλθουν στον θάλαμο.

Όμως ο νεοεμφανιζόμενος αρχηγός της σχισματικής παράταξης πέρασε ανεμπόδιστα στο θάλαμο μαζί με τους δημοσιογράφους και τράβηξε τις «πολυπόθητες» φωτογραφίες.

Όπου τα ουκρανικά ΜΜΕ μετέδωσαν ότι ο Γέροντας Εφραίμ εξέφρασε τα συγχαρητήριά του στον Επιφάνιο για την επικείμενη ενθρόνιση.

Σεβασμιώτατε, ποιες είναι οι προοπτικές αναγνώρισης της «Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ουκρανίας» από τις Κανονικές Ορθόδοξες Εκκλησίες;

Ευελπιστώ πως ενδεχομένη αναγνώριση δεν θα πραγματοποιηθεί. Τυχόν αναγνώριση της σχισματικής οργανώσεως από τις Τοπικές Ορθόδοξες Εκκλησίες, αναπόφευκτα θα υποσκάψει την ενότητα της Ορθοδοξίας. Νομίζω το συνειδητοποίησαν αρκετά καλά όλες οι Τοπικές Εκκλησίες.

Οι αντίπαλοί μας, και οι οπαδοί της «Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ουκρανίας» στην Ουκρανία και εκτός αυτής, βασίζονται σε μοχλούς πολιτικής και διοικητικής πιέσεως, ενώ είναι έτοιμοι ακόμη και για εκφράσεις βίας, κάτι που δηλώνουν ανοιχτά.

Εμείς, κατά τον λόγο του Αποστόλου εις τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὄνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὃς ἐστὶ σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν (Α Τιμοθ. 4, 10).

Η θέση του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως είναι εκ των έσω αντιφατική και για αυτό μη βιώσιμη. Δεν είναι κάτι δύσκολο να κοιτάξουμε ξανά παλιές φωτογραφίες και να συγκρίνουμε πως ήταν η ενθρόνιση του Μητροπολίτου Κιέβου και πάσης Ουκρανίας κ. Ονουφρίου το 2013, με την πρόσφατη ψευδο-ενθρόνιση του Επιφανίου Ντουμένκο.

Και στις δυο περιπτώσεις την Κωνσταντινούπολη εκπροσωπούσε ο Μητροπολίτης Γαλλίας κ. Εμμανουήλ. Άλλα μόνο αυτό είναι το κοινό σημείο στα δυο αυτά γεγονότα.

Στην ενθρόνιση του Μακαριωτάτου κ. Ονουφρίου ήταν παρόντες όλες οι αντιπροσωπείες των Τοπικών Ορθοδόξων Εκκλησιών. Όμως στην εκδήλωση της 3ης Φεβρουαρίου κανείς δεν παραβρέθηκε εκτός των «Πολιτικών» εκπροσώπων.

Λέγεται, πως πλειοψηφία της Ιεραρχίας της «Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ουκρανίας» προέρχεται από τον επίτιμο «Πατριάρχη» Κιέβου Φιλάρετο. Αυτό το γεγονός διευκολύνει την αναγνώρισή της;

Όταν ξεκίνησε να κάνει «χειροτονίες» ο Φιλάρετος στους σχισματικούς, ήδη ήταν καταδικασμένος από την Ορθόδοξη Εκκλησία της Ρωσίας, και κατά τον Μέγα Βασίλειο έχασε το δικαίωμα να μεταδίδει την Θεία χάρη: Διότι ἡ μὲν ἀρχὴ τοῦ χωρισμοῦ διὰ σχίσματος γέγονεν, οἱ δὲ τῆς Ἐκκλησίας ἀποστάντες οὐκ ἔτι ἔσχον τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐφ’ ἑαυτοῦς, ἐπέλιπε γὰρ ἡ μετάδοσις τῷ διακοπῆναι τὴν ἀκολουθίαν (Βασίλειου του Μεγάλου 1).

Αλλά μεγάλο μέρος της σχισματικής ψευδο-ιεραρχίας, προέρχεται από τους ανθρώπους οι οποίοι δεν είχαν ποτέ κανονική αρχιεροσύνη. Δυστυχώς όλοι αυτοί αναγνωρίστηκαν και αποδέχθηκαν σε εκκλησιαστική κοινωνία από τον Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, χωρίς την απαιτούμενη μελέτη της ιστορίας των «χειροτονιών» τους και της ηθικής τους κατάστασης.

Από την απόφαση αυτή δημιουργούνται συνέπειες, οι οποίες δεν υφίστανται στα πλαίσια των Ιερών Κανόνων. Ο Μακάριος Μαλέτιτς «αποκαταστάθηκε» ως «πρώην Μητροπολίτης Λβίβ» – ο οποίος στην ουσία ήταν πρώην πρωθιερέας της κανονικής Ορθόδοξου Εκκλησίας της Ουκρανίας, ενώ **ποτέ δεν υπήρξε Μητροπολίτης** μάλιστα δε και με τον τίτλο «Λβίβ», αλλά

ούτε με τυπικά κριτήρια δεν έχει την Κανονική διαδοχή.

Στο κανονικό έδαφος άλλων Ορθόδοξων Τοπικών Εκκλησιών, συμπεριλαμβανομένης ακόμα και της Εκκλησίας της Ρωσίας, ξαφνικά εμφανίστηκαν «επαρχιούχοι αρχιερείς» και κληρικοί του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, αυτοί οι οποίοι κάποτε ανήκαν στους ουκρανούς σχισματικούς.

Δεν θα μιλήσω ακόμα και για το γεγονός, ότι η Κωνσταντινούπολη προσπαθεί στις μέρες μας να κάνει αυτό, για το οποίο η ίδια ήταν ενάντια για πολλά χρόνια στα εδάφη της διασποράς: να δημιουργήσει δηλαδή την «παράλληλη» Ιεραρχία στο ίδιο εκκλησιαστικό έδαφος, με την καταστροφή της ήδη υπάρχουσας σε αυτό κανονικής Εκκλησίας.

Ακόμα ένα παράδειγμα της αντιφατικής θέσης τους: προσπαθώντας να ενώσουν την Ορθοδοξία στην Ουκρανία στην ουσία εμβαθύνουν το σχίσμα, και όταν προσπαθούν να ενώσουν την Ορθοδοξία της διασποράς σαν αποτέλεσμα επιφέρει την μελλοντική της υπονόμευση.

Οι ουκρανικές αρχές δηλώνουν ότι περίπου 200 ενορίες της δικαιοδοσίας του Μητροπολίτου Ονουφρίου έχουν προσέλθει στην «Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας»... Μήπως θα ενωθεί τελικά η Ορθοδοξία στην Ουκρανία;

Από τους 90 αρχιερείς της Κανονικής Ορθόδοξου Εκκλησίας της Ουκρανίας στην δημιουργημένη από την Κωνσταντινούπολη δομή προσήλθαν μόνο δύο: ένας επαρχιούχος και ένας βοηθός.

Ακόμα και αυτόν τον επαρχιούχο απέρριψε αμέσως η πλειοψηφία των ενοριών της επαρχίας του, ενώ με τον άλλον που ήταν βοηθός επίσκοπος του Μητροπολίτη Κιέβου αρνήθηκαν να συλλειτουργούν οι κληρικοί του Ναού του.

Κάποιος από τους δημοσιογράφους μέτρησε ότι στην νέα ψευδο-αυτοκεφαλία προσήλθαν 0,2 % των κληρικών της Ορθόδοξου Εκκλησίας της Ουκρανίας. Όμως αυτές οι «μεταθέσεις» των κοινοτήτων, έχουν πιο πολύ εικονικό ή βίαιο χαρακτήρα.

Ήδη υπάρχουν πληροφορίες ότι στους Ναούς που καταλήφθηκαν δεν έρχονται πλέον πιστοί και δεν έχουν κληρικούς για να κάνουν ακολουθίες. Ως εκ τούτου το ποίμνιο της Κανονικής Ορθόδοξου Εκκλησίας της Ουκρανίας παραμένει ενωμένο αυτοβούλως με τους Ιεράρχες και τους κληρικούς της.

Πείτε μας, τι ρόλο παίζουν οι Ουκρανικές αρχές στην διαδικασία δημιουργίας της «Ορθόδοξου Εκκλησίας της Ουκρανίας»;

Πρόσφατα για να πιέζεται ακόμα πιο πολύ η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας, εγκρίθηκαν νόμοι οι οποίοι επιφέρουν διακρίσεις εις βάρος αυτής. Γίνεται απόπειρα αποστέρησης του δικαιώματος να κατέχει την ονομασία Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας, η οποία είναι η μεγαλύτερη θρησκευτική ομολογία της Ουκρανίας με πάνω από 13 χιλιάδες ενορίες στο έδαφός της.

Μπορείτε να φανταστείτε αν η Βουλή της Ελλάδος θα λάμβανε απόφαση υπέρ της αλλαγής του ονόματος της Εκκλησίας της Ελλάδος και επινοούσε μια άλλη για αυτήν ονομασία;

Είτε εάν στην Αμερική ο Πρόεδρος Τράμπ θα δημιουργούσε μια Ορθόδοξη Εκκλησία και επέμενε να προσέλθουν σε αυτήν όλες οι ορθόδοξες ομολογίες της Αμερικής. Όμως στην Ουκρανία αυτό όχι μόνο είναι δυνατόν, αλλά ήδη πραγματοποιείται.

Θα ήθελα να σας κάνω κοινωνούς πως νομιμοποιήθηκε η λεγόμενη διαδικασία «αλλαγής της υποταγής» των κοινοτήτων, όπου οποιοσδήποτε κάτοικος πόλεως ή χωριού μπορεί να ψηφίζει για το υπό ποια δικαιοδοσία θα ανήκει ο τοπικός Ναός.

Θα ήταν αδιανόητο, για παράδειγμα, να αναγνωρίζονται στην Ελλάδα ως Κανονική Εκκλησία οι σχισματικοί παλααιοημερολογίτες, και με την βοήθεια της Βουλής να εγκρίνει νόμο προς διευκόλυνση της κατάληψης των Ναών της Εκκλησίας της Ελλάδος από τους σχισματικούς. Στην Ουκρανία ακριβώς αυτό γίνεται!

Οι τοπικές αρχές στις πόλεις και σε άλλους οικισμούς της Ουκρανίας επιφορτίζονται επισήμως με τη «διασφάλιση» του μέγιστου αριθμού «μεταβάσεων» των κοινοτήτων στη δομή που δημιούργησε η Κωνσταντινούπολη.

Οι μεταβάσεις διεξάγονται με τη διεξαγωγή εικονικών συναντήσεων ενοριών και με πλασματικά έγγραφα, ενώ γίνεται χρήση βίας εναντίον των κληρικών και των πιστών της Κανονικής Εκκλησίας.

Στην περιφέρεια Τερνοπόλ, η αστυνομία και οι μαχητές ριζοσπαστικών οργανώσεων δεν επέτρεψαν στους πιστούς και στον ιερέα της Κανονικής Εκκλησίας να εισέλθουν στο Ναό τους: η αστυνομία ξυλοκόπησε τον προϊστάμενο της ενορίας, με αποτέλεσμα να ανοίξει το κεφάλι του και να τρέχει αίμα, του έσπασαν το χέρι και προκάλεσαν πολυάριθμους ακόμη ξυλοδαρμούς.

Το βίντεο από αυτό το θλιβερό γεγονός κυκλοφορεί στο διαδίκτυο – είναι τρομακτικό! Και όλα αυτά έγιναν την περασμένη Κυριακή, την ημέρα της «ενθρονίσεως» του Επιφάνιου!

Ο Ιερός Ψαλμωδός Δαβίδ λέει: «Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἔστιν ἐν καιρῷ θλίψεως» (Ψαλμ. 36, 39). Δεν ανησυχούμε για το μέλλον της Κανονικής Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ουκρανίας.

Γιατί και στα χρόνια της αναγκαστικής εγκαθίδρυσης της Ουνίας, και στις δύσκολες στιγμές του αθεϊστικού διωγμού και του σχίσματος ανακαινιστών και κατά την διάρκεια της γερμανικής κατοχής στην Ουκρανία, οι ποιμένες και αρχιποίμένες, οι μονάζοντες και ο λαός απέδειξαν με πίστη και ευσέβεια την ακλόνητη πίστη τους.

Αυτό αποτελεί ένα παράδειγμα για όλους εμάς το πώς πρέπει να είμαστε πιστοί στην αλήθεια του Ευαγγελίου και στην κανονική Εκκλησία. Είναι όμως οδυνηρό να βλέπουμε πώς οι πολιτικές φιλοδοξίες ενός πνευματικού ηγέτη και η σφετερισμός του δικαιώματος να δίνει και να λύνει (Ματθ. 18, 18) σε παγκόσμιο επίπεδο, υπονομεύει τα κανονικά θεμέλια της Ορθόδοξης Εκκλησίας και την αποστολή της.

Εννοείτε μήπως τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο;

Μάλιστα! Εμείς προειδοποιήσαμε τον Αγίατο Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο ότι τα μονομερή βήματα της Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως θα εμβαθύνουν ακόμα περισσότερο το σχίσμα στην Ουκρανία.

Το ίδιο του έλεγαν και οι αρχιποίμένες της Ουκρανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, και το ίδιο μαρτύρησαν οι εκατοντάδες χιλιάδες γραμμάτων που παραδόθηκαν στον Φανάρι με υπογραφές των ουκρανών κληρικών και λαϊκών. Δυστυχώς, όμως οι φωνές τους παραμερίστηκαν από τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο.

Η βιασύνη της νομιμοποίησης των ουκρανικών μη-κανονικών σχισματικών οργανώσεων, οφείλεται σε πολιτικούς λόγους που οι ουκρανικές αρχές δεν κρύβουν.

Βλέπουμε ήδη τους πρώτους πικρούς καρπούς αυτής της πολιτικοποίησης της εκκλησιαστικής ζωής.

Ο Επιφάνιος αποκαλεί δημοσίως τις κοινότητες της Κανονικής Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ουκρανίας «τα πλοκάμια του επιτιθέμενου» ενώ απευθύνει έκκληση για «τον τεμαχισμό τους»!

Φοβάμαι ότι στο μέλλον, όταν οι αρχές θα καταλάβουν ότι η πλειονότητα των ενοριών της κανονικής Εκκλησίας δεν επιθυμούν να ενταχθούν στο σχίσμα, τότε θα αυξηθεί ακόμη

περισσότερο η βία στην Ουκρανία.

Και η ευθύνη για το χυμένο αίμα θα πέσει στον Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο και σε εκείνους που μαζί του αποφάσισαν να νομιμοποιήσουν και να υποστηρίξουν το σχίσμα στην Ουκρανία.

Θα αποκατασταθεί στο μέλλον η Ευχαριστιακή Κοινωνία με το Οικουμενικό Πατριαρχείο;

Ελπίζουμε πάντα και προσευχόμαστε για αυτό. Η απόφαση να διακόψουμε την Ευχαριστιακή Κοινωνία με την Κωνσταντινούπολη δεν ήταν εύκολη για εμάς. Όταν η Ιερά Σύνοδος της Ρωσικής Ορθόδοξης Εκκλησίας πήρε την απόφαση αυτή, δεν επιδιώξαμε τα δικά μας συμφέροντα. Εκφράσαμε μόνο την πικρία μας, σε εκείνους που ενεργούν υποκριτικά και όχι αγαπητικά, οι οποίοι κατέστησαν αδύνατη την αδελφική μας αγάπη.

Δεν μπορούμε να προδώσουμε τους αδελφούς μας στην Ουκρανία, ονομάζοντας το μαύρο άσπρο και ανάποδα και να δεχθούμε τους σχισματικούς χωρίς μετάνοια, κάτι το οποίο είναι αντίθετο προς την Ιερά Παράδοση, την Κανονική τάξη και την βούληση της αυτοδιοικούσας Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ουκρανίας.

Παρακαλούμε τον Θεό ώστε να μην υπάρχουν προϋποθέσεις για τέτοιες αναγκαστικές αποφάσεις και να αποκαταστήσει την κανονική τάξη στην Ουκρανία.

Η διακοπή της Ευχαριστιακής Κοινωνίας εκτείνεται σε όλα τα εδάφη του Οικουμενικού Πατριαρχείου, συμπεριλαμβανομένων, για παράδειγμα και των Μητροπόλεων των Νέων Χωρών;

Οι Ιεράρχες των Νέων Χωρών συμμετέχουν στην Ιερά Σύνοδο της Ορθόδοξου Εκκλησίας της Ελλάδος και όχι του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως.

Επομένως, δεν έχουν ευθύνη για τις αντικανονικές αποφάσεις της Συνόδου στο Φανάρι και διατηρούμε μαζί τους την Ευχαριστιακή Κοινωνία.

Νομίζετε ότι οι Τοπικές Εκκλησίες θα ανταποκριθούν στην κρίση; Θα θέλατε να τους απευθύνετε μια έκκληση;

Είναι μέγα λάθος να πιστεύει κανείς ότι η τρέχουσα κρίση στην παγκόσμια Ορθοδοξία είναι μια διμερής σύγκρουση, και ότι θα περιοριστεί μόνο με την Ουκρανία και δεν άπτεται των άλλων Τοπικών Εκκλησιών.

Ακόμη και σήμερα, οι εκπρόσωποι της Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως ασκούν πίεση σε άλλες Τοπικές Εκκλησίες, απειλώνοντας να αναθεωρήσουν το καθεστώς τους και τα κανονικά όρια, υποσχόμενοι τη δημιουργία «αυτοκέφαλων» Εκκλησιών σε αρκετές χώρες.

Εάν αποδεχτούμε τέτοιες διεκδικήσεις τώρα, αυτό θα προκαλέσει όλεθρο στον ορθόδοξο κόσμο και ανάμεσα στους κληρικούς και τους πιστούς των Εκκλησιών μας θα υπάρξει υποβάθμιση της εκκλησιαστικής συνείδησης.

Μπροστά στα μάτια μας, διαμορφώνεται μια νέα εκκλησιολογική διδασκαλία, ξένη προς το Ορθόδοξο πνεύμα της Συνοδικότητας και προς την Αγιοπατερική Εκκλησιαστική Παράδοση.

Η διδασκαλία αυτή αφορά την ανωτερότητα και την αποκλειστική εξουσία ενός Προκαθήμενου έναντι των υπολοίπων, «κατέχοντας» το υποτιθέμενο δικαίωμα να αποφασίζει για την τύχη της Ορθοδοξίας σε ολόκληρο τον κόσμο, το δικαίωμα να στερεί το αυτοκέφαλο μιας Τοπικής Εκκλησίας και να δημιουργεί μια νέα «αυτοκέφαλη» Εκκλησία στο ίδιο έδαφος, το «προνόμιο» της μετατροπής ολόκληρης Εκκλησίας πολλών εκατομμυρίων πιστών σε μη-κανονική, και την ίδια στιγμή η σχισματική ψεύτικη εκκλησία, η οποία την βασάνιζε, να γίνει τώρα κανονική.

Ήδη από το 2008 η Ιερά μας Σύνοδος ανέφερε πως υφίσταται μια «νέα εκκλησιολογική θεωρία» του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, η οποία «γίνεται πρόκληση για την ενότητα της Ορθοδοξίας», καθώς και «προσπάθειες να αναθεωρήσει τα αιωνόβια θεμέλια των

εκκλησιαστικών σχέσεων, επικυρωμένων στους Ιερούς Κανόνες της Εκκλησίας».

Την εποχή εκείνη καλέσαμε την Αγιωτάτη Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως «να επιδείξει προσοχή και να απέχει από τα βήματα που θα μπορούσαν να ραγίσουν την ορθόδοξη ενότητα μέχρι να γίνει πανορθόδοξη συζήτηση των ως άνω καινοτομιών», ειδικά σε σχέση με την «απόπειρα αναθεώρησης των κανονικών ορίων των κατά Τόπους Ορθόδοξων Εκκλησιών». Δυστυχώς, δεν μας εισάκουσε τότε, και τα τελευταία δέκα χρόνια η κατάσταση έχει επιδεινωθεί σημαντικά.

Προκαθήμενοι και Ιεράρχες άλλων Τοπικών Εκκλησιών μου έχουν εκφράσει επανειλημμένα την ανάγκη για από κοινού συζήτηση του ουκρανικού θέματος, όπως για παράδειγμα στην Σύναξη των Προκαθημένων.

Αλλά την έκκληση αυτή την περιφρόνησε η Κωνσταντινούπολη.

Το καλύτερο που μπορούν να κάνουν τώρα οι Τοπικές Εκκλησίες είναι να μην αποδεχτούν την ανομία που συνέβη στην Ουκρανία, να αρνηθούν να αναγνωρίσουν την λεγόμενη «Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας», συνεχίζοντας την πλήρη υποστήριξη στην Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία με επικεφαλής τον Μητροπολίτη κ. Ονούφριο.

Θα ήθελα ακόμα να παρακαλέσω από όλους όσους θα διαβάσουν αυτήν την συνέντευξη στην Romfea.gr να προσεύχονται υπέρ του Μητροπολίτη κ. Ονούφριου και υπέρ της ταλαιπωρημένης Ουκρανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, για τους αρχιποίμένες, τους ποιμένες και τους πιστούς της.

Είναι όλοι ενωμένοι και η πίστη τους είναι ισχυρή! Είμαι βέβαιος ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας θα επιζήσει σε αυτόν τον πνευματικό αγώνα.

<https://www.romfea.gr/epikairota-xronika/26939-ilarion-i-trexousa-krisi-stin-pagkosmia-orthodojia-den-einai-mia-dimeris-sugkrousi>

Εκτυπώσιμο: <https://www.imdleio.gr/diaf/2019/Ukr-ilar-2.pdf>